

לכבוד .....

שלום וברכה.

לפני כחודש חיפשתי את חברי שמתגורר ברחוב רב אפשטין ולכך הכנסתי את הנתונים במנוע חיפוש של גוגל (כמובן כשר למהדרין), ולפתע, בין המציאות הראשונות עלה האתר של כבודו. והכותרות שהופיעו סיקרנו אותי עד מאוד. וכך גיליתי את הכתבות על ר' יהודה אפשטין שכבודו מכנהו בשם הכניסטי וכו' אפיקורס ועוד כינויים קשים אחרים.

לאור זה, וכמצוות התוכחה בימים קדושים אלו וע"מ לתקן חטא ופגם של שנאת האחים, רציתי לספר לכבודו את סיפורו האישי שלי ושל משפחתי.

נולדתי וגדלתי במשפחה יהודיית בברית המועצות, בעיר קטנה במדינת אוקראינה, ויש לציין שלצערי גדלתי כגוי גמור, ואף יותר גרוע, גדלתי כגוי סוג ג'. ומה כוונתי? מכיוון שבמדינות חבר העמים כמו שהם היו מכנים את עצמם, יהודים הם עם פחות, כמ"ש "והיית אך עשוק וגזול" (דב' כח כט) ופרש"י במקום: "בכל מעשיך יהיה ערעור". וככה בדיוק זה היה, בכל הזדמנות היו מזכירים לך שאתה יהודי, ושאתה זדוני, ושאתה רק מחפש איך לרמות את הערלים ילידי המקום. וזה קורה בשיעורים בבית הספר כאשר קבלת ציון מצטיין וחברך הגויים נכשלו, ובתוך תחבורה הציבורית בגלל שיש לך שיער כהה ואף ארוך משלהם, וקו' כאשר רואים את שם המשפחה היהודי שלך וכך בכל מקום.

וכך גדלתי בלי להבין על מה ולמה כל זה, במה חטאתי ובמה פשעתי? מה לא דומה ביננו? הרי הייתי הכי טוב בשפה אוקראינית וברוסית, והרי ידעתי היסטוריה של רוסיה והייתי בקיא בספרות. הרי הייתי מתנדב בכל מיני גמילות חסדים ועזרה לזולת, ממש לכולם, במה שרק יכולתי. אמנם "אות קין" של זרות בין השווים לא הייתה יורדת ממני ומילדים יהודיים אחרים אף לרגע אחד. ומה כבר הייתי בתור יהודי? הרי מעולם לא שמעתי מילים כמו "שבת, יום כיפור, פסח" וקו' "תפילין, ציצית, תורה". מעולם, מעולם, מעולם. ולהפך ההורים שלי עוד לחשו באוזני: "תזהר אל תדבר עם אף אחד על יהדות כי בכל מקום יש מלשינים". הוריי שיח' עברו את כל אותם ההשפלות והגידופים במשך שנות חייהם שם, ואף את חבריהם זרקו מהעבודה בגלל איזו בדיחה תמימה.

וכך גדלתי בתוך רגשי אשמה תמידיים ושפלות רוח וקומה. פעם בשנה אבי שיח' היה לוקח אותי לאיזה מקום רחוק, נסיעה של כמה שעות ברכבת, ושם אנחנו היינו מטיילים ואוכלים גלידה ואחרי זה הולכים ורואים אתר העתיקות ואחרי זה הולכים בתוך היער ואז היינו מגיעים לאיזה קבר ענק עם כתובית בשפה מוזרה והכתב היה מרובע שמעולם לא ראיתי בשום ספר שקראתי. ושם אבא היה עומד ומדבר עם עצמו ואז ממלמל מילים מוזרות ואני זכרתי אותן לכל החיים "ייסגודייל וייסקודש שמיהא ראבו", ואחרי זה היה בוכה בכי מר כזה שקורע את הלב, אך לא היה מוכן להסביר כלום, ואחרי זה מוציא מילקוט שלו צנצנת עם שפכטל מוכן והיה מתחיל בזהירות ובעדינות לסתום את הסדקים שנוצרו בטיח במשך שנה שלא ביקרנו. ואז הינו חוזרים הביתה.

רק אחרי הרבה שנים לפני שעלינו ארצה, אבא גילה לי שזהו קבר אחים ושם קבורים כל היהודים של העיר חוטיין ואחד מהם אבא שלו שנמצא שם בצוותא עם רבו המובהק ועם רב העיר הקדוש הי"ד זצ"ל והם כולם שם, כל הגברים. רק אחרי כ 20 שנה בערך שמעתי את הסיפור המלא. ומדובר בק"ק שטרם השואה התכוונו לעלות לארץ ישראל וסבי הי"ד אפילו כבר הספיק לבקר בארץ ומאוד התרשם לטובה. אך באה אותה השואה הארורה וקטלה את חייהם. ומי שרצח אותם לא היו גרמנים דווקא, אלא הרוצחים והבוזזים היו עד לפני כשבועיים עובדים שלהם שהתפרנסו מהיהודים האלה וגם השכנים האהובים, הם היו סתם רומנים תמימים כביכול שבאכזריות נוראית התעללו בהם ורצחו אותם וגזלו את כל רכושם.

כאשר עליתי ארצה קבלו אותנו אנשי הסוכנות חילונים אך נחמדים מאוד, וכמובן הייתי באולפן עולים, אך כל הזמן הרגשתי שאינני שייך לאותה "הרוסיות" שעזבנו בברית המועצות, הרגשתי גאווה גדולה שהינה אני יהודי ובמדינה יהודית שלי ויצאתי לחרות, וכך החלטתי לחבוש כיפה בלי לדעת בכלל מזה מסמל, והלכתי לחנות ספרי קודש וקניתי לי סידור ולא ידעתי איך להתפלל ופשוט קראתי כל מה שכתוב שם ומילים היו קשות שלא למדנו באולפן. וגם החלטתי לאכול רק מה שיש עליו כשרות כלשהי בלי בכלל לדעת מה זה "הכשרות" ומהם ההלכות והדינים. וגם איזה "נשמה טובה" השיגה לי תפילין בחינם שאחרי בדיקה ראשונית שלו מיד נזרקו לגניזה עם הבתים.

ולקח לי די הרבה זמן להתקרב אל הבורא, והייתי בצבא ולמדתי מקצוע והספקתי לעבוד במשך 15 שנים כאח מוסמך בצוות החייאה ובצנתורים, וזכיתי לטפל בהרבה יהודים שונים ולעזור להם בס"ד.

והשי"ת תמיד זימן לי יהודים טובים שכיוונו אותי לדרכים נכונות, וברוך ה' גדלתי בבתי את משפחתי כמשפחה החרדית של אנשי חיל ואמונה, ומקפידים על הלכות הצניעות והדרך ארץ, אוהבי תורה וטוהר מידות. בני בכור נ"י אברך מצטיין בכולל, סיים ש"ס בבלי מעל עשר פעמים ונבחן על כל מסכת, נשוי באושר בלי עין הרע עם בתו של רב מוכר שליט"א. בני הצעיר נ"י בחור ישיבה גדולה שיעור ג' נבחן על רוב המסכתות בש"ס ולומד בכיתה של ראש הישיבה שליט"א, בחור מצטיין בלי עין הרע. וגם יתר ילדים גדלים על גבי מצע של התורה והמוסר. ואני בס"ד עזבתי עבודתי בבית רפואה ומזה כ-5 שנים תמימות למדתי בישיבה של בחורים והיום בס"ד אברך מן המניין בכולל אברכים ולומד ג' סדרים של עיון, בקיאות ושו"ע בחשק גדול בס"ד. ואם נשמע לכם הרב שהנני מתגאה לעיל, אז אני באמת מתגאה שזכיתי להיות בין יושבי בית המדרש ולא עם יושבי קרנות.

ואידך גיסא ולצערי הרב, חבריי ילדוטי היהודים שגדלנו יחד והם לא זכו לעלות ארצה, אלא הגרו לאמריקה, ושם נהפכו לגוים גמורים הרי עובדים בשבתות וחגים שלנו, ואף התחתנו עם הגויות הנוצריות ואחד אפילו עם אישה הסינית, ר"ל. הם לא זכו להכיר תורה וגם הרבנים שבררתי בשבילם באמריקה לא הצליחו לקשר אותם לתורה ולמסורת ישראל סבא כי קשה ביותר לשמור את מצוות הבורא בארץ הטמאה.

ואני הקטן שואל את כבודו, הרי אילו לא הייתי עולה ארצה אני ואשתי הצדיקה, הרי חו' הינו כמו חברים שלי כי מי היה מציל אותנו מהחומרות האמריקאית או הרוסית הקשוחה, ומי היה מגן עלנו בפני יה"ר ומהשפעת הגוים עם הנהגותיהם המקולקלות, מהריקנות בחיים ומהערכים הפוכים לתורת ישראל. מי היה מציל אותי, מי?

לכן ללא קשר האם מדובר "בשופר גדול" או בסתם הגירה לארץ ישראל וללא קשר "לקיבוץ הגלויות" כמו שכתב כבודו, מה זה משנה? הרי אלפי יהודים חילוניים חזרו בתשובה וכיום מגדלים משפחות תורניות טובות וקדושות! ולא נשאר היום בארץ אפילו קיבוץ אחד שאין בו בית הכנסת ובכולם יש מניין בראש השנה וביום כיפור. כמובן שיש עוד דרך ארוכה וצריך לשנס מותניים ולפעול כדי לזכות את הבנים השובבים להכיר את בוראם, אך זה הרבה יותר קל ואפשרי כאן בארץ הקודש אשר אבניה "אבני ברזל" ואירה מחכים, וכ"כ שכותל מערבי לעולם אין שכינה עזבהו, והרי יש כאן שפע של ישיבות קדושות שמתאימות לכל סגנון ולכל קהל יעד, גם למשכילים וגם לפשוטים, גם למזרחיים וגם לארופיים. ואיך אפשר להפקיר את היהודים במדינות של אומות העולם אשר אינם מקפידים אפילו על ז' מצוות בני נח?

לכן כבוד הרב, אנא ממך ומחילה מכבודך, תחזור בך גם מדיבורים נגד עליה לארץ וגם נגד לתקוף את אותם היהודים הצדיקים אשר פועלים ע"מ לקבץ את כל עם ישראל בארץ המובטחת, אלא להפך, תתחיל לסייע ולעזור במלאכת הקודש שלהם להחזיר את עם ישראל בתשובה ולזכותם בעולם הזה ולעולם הבא.

חתימה טובה וכל טוב.

אלכסנדר אורן נ"ו